

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119203349
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119203349.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava - Ružinov, IČO: 36 062 235, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Nám. M. Benku 2, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. G. Z. XXX, K., 2/ M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, J., o zaplatenie 3.081,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/26/2019-113 zo dňa 29. januára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej aj súd prvej inštancie) uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 3.081,61 eur, 5%-ný úrok z omeškania ročne zo sumy 3.081,61 eur od 27.07.2018 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi ako úspešnej strane (§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1/ a 2/ v celom rozsahu (výrok II.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 02.04.2018 došlo k dopravnej nehode medzi motorovým vozidlom CITROEN Xsara, ktorého držiteľom bol žalovaný 1/, vodičom žalovaný 2/ a vozidlom ŠKODA Fabia, ktorého držiteľom aj vodičom bol B. O.. Za dopravnú nehodu nesie zodpovednosť žalovaný 2/, ktorý jednak viedol vozidlo bez vodičského oprávnenia a tiež nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla, keď nedodrжал takú vzdialenosť za vozidlom zn. ŠKODA Fabia, aby mohol bezpečne spomaliť a zastaviť vozidlo. Následkom uvedeného konania došlo k nárazu prednej časti vozidla zn. CITROEN do zadnej časti vozidla ŠKODA, ktoré bolo nárazom posunuté vpred a prednou časťou vozidla narazilo do zadnej časti pred ním zastaveného vozidla zn. LAND ROVER. V dôsledku škodovej udalosti žalobca poukázal spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. sumu 3.389,77 eur, a to z poisťného garančného fondu, keďže k vozidlu, ktorým bola spôsobená škoda, nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, ako to vyplýva z ustanovení zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zák. č. 381/2001 Z. z.). Na základe takto zisteného skutkového stavu okresný súd konštatoval, že žalovaný 1/ zodpovedá za vzniknutú škodu v zmysle § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzkovateľ motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda a ktorého vinou nebolo vozidlo poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou a žalovaný 2/ podľa § 420 Občianskeho zákonníka za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. Zodpovednosť podľa § 427 Občianskeho zákonníka

je zodpovednosťou objektívnou, založenou bez zreteľa na zavinenie. Osobitný predpis, a to zákon č. 381/2001 Z. z. ukladal žalovanému 1/ ako držiteľovi vozidla, zapísanému v evidencii vozidiel, ako aj prevádzkovateľovi motorového vozidla, povinnosť pred použitím motorového vozidla uzavrieť povinné zmluvné poistenie, ktorú povinnosť si ale nesplnil, je preto osobou zodpovednou za vznik škody, a teda osobou, voči ktorej má navrhovateľ tzv. postihové právo. Žalovaný 2/ ako vodič vozidla zodpovedá za škodu podľa všeobecnej zodpovednosti zakotvenej v ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Základné predpoklady zodpovednosti za škodu mal súd preukázané zo správy o nehode, ako i z uplatneného nároku na náhradu škody poškodeným. Žalovaný 2/ spôsobil svojím zavineným konaním, a to porušením povinnosti vodiča, uloženým mu zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, dopravnú nehodu, pri ktorej vznikla škoda na majetku. V zmysle ustanovenia § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. d) zák. č. 381/2001 Z. z. má žalobca právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnil. V danom prípade za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedajú žalovaní 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne. Výška škody nebola medzi stranami sporná. Z uvedených dôvodov preto okresný súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Súčasne s uložením povinnosti na zaplatenie istiny uložil žalovaným 1/ a 2/ aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie, t. j. od 27.07.2018. Pokiaľ sa žalovaný 2/ v konaní bránil tým, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz a že ho súd zbavil všetkých dlhov, táto jeho obrana neobstála, pretože z rozhodnutia o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného 2/ vyplynulo, že toto bolo vydané dňa 02.05.2018. Žalovaný 2/ bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze na majetok dlžníka. Ide o pohľadávky veriteľov, ktoré zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii špecifikuje v ust. § 166a. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobca náhradu poistného za žalovaného 2/ zaplatil dňa 22.06.2018 a tohto vyzval na jej zaplatenie listom zo dňa 26.06.2018. Dlh žalovaného 2/ voči žalobcovi teda vznikol po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného 2/ a oddĺženie sa na tento jeho záväzok nevzťahuje.

2. Proti uvedenému rozsudku žalovaný 2/ (ďalej aj „odvolateľ“) podal odvolanie, v ktorom namietal, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz, a to dňa 02.05.2018, v ktorom smere poukázal na uznesenie okresného súdu sp. zn. 8Odk 93/2018, pričom škodu spôsobil dňa 02.04.2018, čiže pred vydaním uznesenia o oddĺžení. Vyslovil preto presvedčenie, že okresný súd rozhodol nesprávne, v jeho neprospech a povinnosť nahradiť škodu mu uložil nezákonne. Žiadal preto krajský súd, aby rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku okresného súdu, pretože sa správne vysporiadal s argumentáciou žalovaného 2/, ktorú zopakoval aj v podanom odvolaní. Zdôraznil, že nárok ním uplatnený, je nárokom na náhradu plnenia, ktoré žalobca za žalovaných 1/ a 2/ plnil poškodeným. Žalobcovi vzniklo právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu, t. j. voči žalovaným 1/ a 2/. Podľa názoru žalobcu je irelevantné, kedy došlo k predmetnej dopravnej nehode, ale smerodajný je deň, kedy došlo k náhrade plnenia z jeho strany. Žalobca poskytol plnenie dňa 22.06.2018 a rozhodnutie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného bolo vydané dňa 02.05.2018. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si v konaní uplatňoval nárok, ktorý vznikol až po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného 2/.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovao vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

5. Predmetom preskúmania je v danom prípade rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktorým uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3.081,61 eur titulom náhrady škody, ktorú za žalovaných 1/ a 2/ zaplatil podľa § 24 ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. Zo skutkového stavu zisteného prvoinštančným súdom mal odvolací súd za preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ zodpovedajú za škodu vzniknutú v súvislosti s dopravnou nehodou dňa 02.04.2018, a to žalovaný 1/ v zmysle § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzkovateľ motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda a ktorého vinou nebolo motorové vozidlo poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou a žalovaný 2/ podľa § 420 Občianskeho zákonníka ako vodič motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda a ktorý svojím zavineným konaním porušil povinnosti vodiča uložené mu Zákonom o cestnej premávke. Uvedené skutočnosti, ako aj výška škody nebola medzi stranami sporná.

6. Žalovaný 2/ v podanom odvolaní namietal, že okresný súd nesprávne právne posúdil dôsledky vyhláseného konkurzu na jeho osobu, k čomu došlo ešte pred vyhlásením napadnutého rozsudku, konkrétne 2. apríla 2018. Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), a preto vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia posúdil len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza vo svojom odvolaní.

7. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že rozhodnutie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného 2/ bolo vydané dňa 02.05.2018 pod sp. zn. 8Odk 93/2018. Žalovaný 2/ bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze na jeho majetok.

8. Podľa ust. § 166a ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a § 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len rozhodujúci deň), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

9. Zo skutkového stavu zisteného v prvoinštančnom konaní vyplýva, že v preskúvanom prípade došlo k dopravnej nehode dňa 02.04.2018. V súvislosti s dopravnou nehodou následne prebehlo šetrenie, oprava poškodeného motorového vozidla, pričom žalobca poskytol poistné plnenie z poistného garančného fondu dňa 22.06.2018. Ako už bolo uvedené predtým, dňa 02.05.2018 došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok žalovaného 2/. Za daného stavu, aj podľa názoru odvolacieho súdu, prvoinštančný súd vec správne právne posúdil tak, že oddĺženie žalovaného 2/ sa na záväzok uplatňujúci žalobcom v preskúvanej veci nevzťahuje. Dlh žalovaného 2/ voči žalobcovi totiž vznikol až po vyhlásení konkurzu. To, že k dopravnej nehode, v súvislosti s ktorou vznikla škoda, došlo dňa 02.04.2018, teda pred vyhlásením konkurzu, zhodou okolností v mesiaci predchádzajúcom, nie je z hľadiska posudzovania nároku uplatňovaného žalobcom v prejednávanej veci rozhodujúce. Pohľadávka žalobcovi totiž vznikla až momentom, kedy poskytol poistné plnenie za žalovaného 1/ a 2/ poškodenému a týmto momentom je deň 22.06.2018, čo je mesiac po vyhlásení konkurzu. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie voči žalovanému 2/ posúdil ako vecne správne.

10. Pokiaľ ide o žalovaného 1/, tento odvolanie nepodal, v konaní však vystupoval v rámci nerozlučného spoločenstva (ide o procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje na strane žalobu alebo žalovaného; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných) so žalovaným 2/, preto musel odvolací súd na podklade podaného odvolania posúdiť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia aj voči žalovanému 1/.

11. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, keďže odvolanie žalovaného 2/ v danom prípade nemalo opodstatnenie a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento rozsudok okresného súdu ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok o trovách konania, keď zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovanému 2/, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)